**NN 78/2021 (9.7.2021.), Presuda i Rješenje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-221/20-10 od 1. lipnja 2021.**

# VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

**1466**

## PRESUDA

**i**

## RJEŠENJE

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., kojeg zastupa opunomoćenik B. A., odvjetnik u Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine T., koju zastupa opunomoćenik M. V., odvjetnik u Odvjetničkom društvu J.&V. d.o.o., R., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 1. lipnja 2021.

**presudio je**

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/1000, urbroj: 376-05-3-20-20 od 1. lipnja 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi Općini T. naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 30 dana od dana dostave ove presude.

IV. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

**riješio je**

Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje odgodnog učinka tužbe.

### Obrazloženje

1. Osporavanim rješenjem tuženika u točki I. izreke utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Općine T., navedenim u Odluci o nerazvrstanim cestama (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije i »Službeni glasnik Općine Tisno«) i Potvrdi Š.-k. ž., Općine T., klasa: 935-08/20-01/1, urbroj: 2182/05-02-20-1 od 13. veljače 2020., koja je sastavni dio tog rješenja, a na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI broj: 02/19 (dalje: Elaborat), koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio tog rješenja. Točkom II. izreke utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama u vlasništvu Općine T. navedenim u Uvjerenju Š.-k. ž., Upravnog odjela za prostorno uređenje i gradnju, klasa: 350-03/20-01/149, urbroj: 2182/1-16-20-2 od 4. ožujka 2020. i Uvjerenju Š.-k. ž., Upravnog odjela za prostorno uređenje i gradnju, klasa: 350-03/20-01/148, urbroj: 2182/1-16-20-2 od 4. ožujka 2020., koji su sastavni dio rješenja, a na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu EKI prema podacima navedenim u elaboratu i koristi ih za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. U točki III. izreke određeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom IV. izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela T. ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Š., dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavak 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj:

152/11., 151/14. i 95/17. – dalje: Pravilnik). Točkom V. izreke utvrđuje se da Općina T. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 13. prosinca 2018. U točki VI. izreke obvezuje se tužitelj u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini T., a u točki VII. izreke se tužitelj obvezuje u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Općini T. naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu i drugu godinu, dok se svaka sljedeća godišnja naknada plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. U točki VIII. izreke Općina T. se obvezuje omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

2. Tužitelj osporava navedeno rješenje tuženika zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da je zainteresirana osoba zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora podnijela 13. prosinca 2018., temeljem kojeg je tuženik proveo upravni postupak i 15. svibnja 2019. donio djelomično rješenje klasa: UP/I-344-03/18-11/1000, urbroj: 376-05-3-19-15, kojim je utvrđeno da Općina T. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 13. prosinca 2018. Smatra da je tim rješenjem odlučeno o pravima i obvezama stranaka u konkretnom upravnom postupku i time je taj postupak okončan, te da nije bilo osnove donošenju dopunskog rješenja u istom postupku, pozivajući se na članak 96. stavak 1. i članak 100. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj: 47/09. – dalje: ZUP). Također se poziva i na odredbu članka 5. stavka 2. Pravilnika, te navodi da nekretnine u odnosu na koje je doneseno osporeno rješenje nisu bile predmet ranijeg postupka, već je tuženik o pravima i obvezama infrastrukturnog operatora i Općine T. u odnosu na te nekretnine rješavao tek po podnošenju novog zahtjeva od 11. svibnja 2020., kada je zainteresirana osoba dostavila dokaz o vlasništvu odnosno pravu upravljanja, te iste ne mogu biti niti predmetom dopunskog rješenja već se u odnosu na njih mora voditi zaseban upravni postupak. Ističe da sukladno članku 28. stavku 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK) i članku 5. Pravilnika zainteresirana osoba kao ovlaštenik naknade za pravo puta može pokrenuti postupak samo u odnosu na one nekretnine za koje se može legitimirati kao njihov vlasnik ili upravitelj i to na temelju ovjerenih izvadaka iz zemljišnih knjiga, odnosno temeljem drugog dokaza iz kojeg je nedvojbeno utvrdiv vlasničkopravni status nekretnine. Smatra da se donošenjem dopunskog rješenja suprotno pravilima ZUP-a i Pravilnika zainteresiranoj osobi neosnovano priznaje pravo na naknadu za pravo puta za period u kojem ne postoji njegova obveza plaćanja naknade, koja se plaća isključivo vlasniku odnosno upravitelju nekretnine koji može dokazati svoje pravo vlasništva odnosno upravljanja. Smatra da je Općina T. zahtjevom od 11. svibnja 2020. pokrenula novi upravni postupak za nekretnine za koje tek sada dokazuje vlasničkopravni status, a čije zaprimanje predstavlja jedini relevantan trenutak od kojeg bi se sukladno Pravilniku trebala utvrditi predmetna obveza. Mišljenja je, također, da je za dokazivanje izvanknjižnog vlasništva nekretnina raznim potvrdama i odlukama nadležnih tijela relevantan datum izdavanja tih isprava. Kako zainteresirana osoba takove potvrde u konkretnom slučaju nije priložila u postupku okončanom ranijim djelomičnim rješenjem, smatra da bi se podredno obveza plaćanja naknade za pravo puta za te nekretnine mogla odrediti najranije od dana izdavanja takove potvrde odnosno odluke kojom Općina T. kao podnositelj zahtjeva dokazuje svoje pravo vlasništva ili pravo upravljanja nekretninom. Navodi da je rješenje tuženika doneseno protivno pravilima ZUP-a, ZEK-a i Pravilnika, te predlaže da se njegov tužbeni zahtjev usvoji i osporeno rješenje poništi. Također predlaže da sud odgodi izvršenje osporavanog rješenja do donošenja pravomoćne odluke u sporu sukladno odredbi članka 26. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS), jer odgoda nije protivna javnom interesu niti interesu zainteresirane strane, a izvršenjem tog rješenja odnosno isplatom naknade za pravo puta za razdoblja za koja zainteresirana osoba na tu naknadu nema pravo sukladno primjenjivim propisima, za njega bi nastala šteta.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivi tužbenim navodima i poziva se na stajališta ovoga Suda izražena u ranije donesenim presudama glede donošenja djelomičnih rješenja u odnosu na dio zahtjeva te naknadno donošenje konačnih ili dopunskih rješenja u odnosu na preostali dio zahtjeva, kao i glede datuma od kojeg teče naknada za pravo puta. Ističe da se zahtjev Općine T. od 13. prosinca 2018. odnosi na utvrđivanje infrastrukturnog operatora, EKI i naknade za pravo puta za sve nekretnine u njenom vlasništvu odnosno kojima upravlja, a na kojima HT ima izgrađenu EKI, te da ranijim djelomičnim rješenjem nije bio odbijen zahtjev u odnosu na ostale nekretnine niti je obustavljen postupak u odnosu na nekretnine u izvanknjižnom vlasništvu općine. Smatra pogrešnim shvaćanje tužitelja da bi se u odnosu na nekretnine za koje se vlasničkopravni status dokazuje potvrdama i odlukama nadležnih tijela izdanim nakon donošenja djelomičnog rješenja, morao voditi zaseban upravni postupak i naknada za pravo puta odrediti najranije od dana izdavanja takovih potvrda, pri čemu se također poziva na praksu ovoga Suda. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije. Tuženik se također protivi odgodi izvršenja osporavanog rješenja jer tužitelj nije dokazao ispunjenje uvjeta za određivanje odgodnog učinka tužbe propisanih člankom 26. stavkom 2. ZUS-a, te predlaže da se zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu i u bitnome osporava navode tužitelja da se radi o novom upravnom postupku pokrenutom novim zahtjevom, jer je 2018. godine zatraženo utvrđivanje infrastrukturnog operatera i visine naknade za pravo puta za cijelo administrativno područje Općine T. Poziva se na stajalište ovoga Suda izraženo u ranije donesenim presudama glede postupanja sukladno odredbi članka 100. stavka 1. ZUP-a, kao i glede ovlaštenja za podnošenje zahtjeva za pokretanje predmetnog postupka. Ističe da tužitelj nije osporio niti je na